

РЕШЕНИЕ

№ 2596

гр. София, 30.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 12.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **8248** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 98 ал. 2 от АПК и във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) и Наредба № 8 от 03.04.2008г за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Модернизиране на земеделските стопанства" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013г., издадена от министъра на земеделието и продоволствието (по долу Наредба № 8).

Производството е образувано по жалба на „. – И. Г. със седалище с. К, общ. С срещу Заповед № 01 – РД/2483 от 16.08.2010г. на И. Д. на ДФ „, с която е отказано да бъде финансирано заявление за подпомагане ид. № 28/121/03373 на жалбоподателя по мярка за подпомагане 121 „Модернизиране на земеделските стопанства“, поради недостатъчен бюджет по мярката на основание чл. 33 ал. 1 т. 4 от Наредба № 8.

В жалбата жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, поради неправилното приложение на материалния закон. Твърди, че заявлението ѝ за подпомагане е подадено през месец септември 2009г. Твърди, че съгласно чл. 31 от Наредба № 8 от 2008г. административният орган е следвало да се произнесе в тримесечен срок от подаване на заявлението. Административният орган не е направил това, а се е произнесъл след 11 месеца с оспорената заповед. В тази връзка твърди, че отказът е незаконосъобразен, поради незаконосъобразното поведение на административния орган, а именно поради неговото забавяне за произнасяне. Чрез процесуалния си представител А. К. твърди, че оспорната заповед е незаконосъобразна,

поради допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, а именно чл. 6 ал. 1, чл. 7 ал. 1, чл. 9 от АПК, както и принципът за бързина и процесуална икономия по чл. 11 от АПК. Твърди и, че оспорената заповед е немотивирана, поради това, че не са изложени фактическите обстоятелства по случай. Иска оспорената заповед да бъде отменена. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата Изпълнителният Д. на ДФ „„, чрез процесуалния си представител юрк. Д, изразява становище, че жалбата е неоснователна, а постановеният отказ е извършен законосъобразно, тъй като заявлението на жалбоподателя не попада в дейностите изрично посочени по чл. 25 ал. 1 от Наредба № 8, за които е осигурен и предвиден гарантиран бюджет по мярка 121 „Модернизирание на селските стопанства”. Твърди, че за четвъртия прием на заявленияс краен срок 30.09.2009г., в които попада заявлението на жалбоподателя, вече не е имало бюджет по мярката, поради и което на тях въобще не е била извършвана проверка по съществото им. В тази връзка твърди, че оспорената заповед е законосъобразна и иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юристконсултско възнаграждение.

Видно от представената по делото обратна разписка, жалбоподателят в това производство е уведомен за оспорената заповед на 23.09.2010г. С жалба изпратена до Министъра на земеделието и получена в Министерство на земеделието на 30.09.2010г. жалбоподателят е оспорил Заповед № 01 – РД/2483 от 16.08.2010г. по административен ред пред Министъра на земеделието. В срока за произнасяне на министъра на земеделието, същият не се е произнесъл, поради и което жалбоподателят в това производство е оспорил Заповед № 01 – РД/2483 от 16.08.2010г. директно пред съда на основание чл. 98 ал. 2 от АПК. Жалбата е подадена на 27.10.2010г. пред АС – Г. Я, който е препратил делото по компетентност на АССГ. В хода на производството и след подаване на жалбата пред АС – Г. Я е издадена и заповед № РД – 09 – 77 от 28.01.2011г. на Министъра на земеделието, с която е оставена без уважение жалбата на жажалбоподателя в това производство срещу заповед № 01 – РД/2483 от 16.08.2010г. по уведомително писмо изх. № 01 – 6500/16988 от 16.08.2010г.

Във връзка с горното съдът намира, че от получаването на жалбата в Министерство на земеделието и храните е започнал да тече 14 дневния срок за произнасянето на Министъра на земеделието и храните по направеното оспорване по административен ред. Срокът за произнасяне на Министъра на земеделието и храните е изтекъл на 15.10.2010г. От този момент е започнал да тече за жалбоподателя срокът по чл. 97 ал. 1 от АПК за оспорване по чл. 98 ал. 2 от АПК. Жалбата в тази връзка е подадена на 27.10.2010г., т.е. в законоустановения 14 дневен срок, като във връзка с горното настоящият състав намира, че жалбата е подадена в срок, от надлежна страна - адресат на акта, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Със заповед № 01 – РД/710 от 27.04.2009г. на И. Д. на ДФ „„ са определени пет периода на прием на заявления по мярка 121 за 2009г. с определени начална и крайна дата на приема, а именно: първи прием – до 13.05.2009г., втори – от 14.05.2009г. до 30.06.2009г., трети – от 06.07.2009г. до 31.08.2009г., четвърти – от 02.09.2009г. до 20.10.2009г. и пети – от 22.10.2009г. до 22.12.2009г. Със заповед № 01 – РД/1291 от 31.08.2009г. е изменена заповед № 01 – РД/710 от 27.04.2009г., като крайният срок за

четвъртия прием на заявления е променен до 30.09.2009г., а за петият – от 01.10.2009г. до 22.12.2009г.

Жалбоподателят в настоящото производство е подал заявление ид. № 28/121/03373 от 26.09.2009г. за подпомагане по мярка 121 "Модернизация на земеделските стопанства" за закупуване на земеделска техника, т.е. в четвъртия прием на заявления. Към посоченото заявление са представени другите изискващи се придружаващи документи. Направена е предварителна проверка за допустимост на кандидата. Други проверки и оценяване по подаденото заявление не са извършвани.

По твърдение на ответника, същият е установил, че към момента на приключване на третия прием 31.08.2009г. средства по негарантирания бюджет по мярка 121 са изчерпани.

Въз основа на подаденото заявление и установения недостатъчен бюджет от негарантирания фонд по мярка 121 е издадена оспорената в това производство заповед.

По делото е приета и изслушана съдебно – счетоводна експертиза, неоспорена от страните, която съдът кредитира изцяло като изготвена от лице със съответна компетентност и при направени съответни проверки, от която се установява, че действително и към момента на подаване на заявлението по мярка 121 от жалбоподателя и към момента на постановяване на оспорената заповед не е бил наличен бюджет по мярка 121 извън гарантирания фонд. От заключението на вещото лице се установява, че за периода от 01.01.2007г. до 17.08.2010г. за финансиране на заявленията, които не попадат в обхвата на т.нар. гарантиран бюджет, не е наличен бюджет, както и че от негарантирания бюджет по мярката е надвишен с 33 918 195 лв., които са одобрени, но неизплатени проекти.

Разгледана по същество жалбата е основателна по изложените по – долу съображения.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Оспорената заповед е издадена при спазване на установената от закона форма, но при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че оспореният административен акт е издаден и при неправилното приложение на материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

На първо място съгласно разпоредбата на чл. 33 ал. 1 т. 4 от Наредба № 8 от 2008г. Заявлението за подпомагане може да получи пълен или частичен отказ за финансиране в случай на недостатъчен бюджет по мярката, като именно това е основанието за издаването на оспорената заповед.

В конкретния случай по делото между страните не се спори, че жалбоподателят е подал заявление за подпомагане за дейност, която не е от изброените в чл. 25 ал. 1 от Наредба № 8, т.е. не попада в рамките на т.нар. гарантирани бюджети по мярка 121.

На второ място от събраните по делото доказателства, включително приетата и неоспорена от страните съдебно – счетоводна експертиза се установи, че не само към момента на издаване на оспорената заповед – 16.08.2010г., но и към момента на подаване на заявлението за подпомагане на жалбоподателя – 26.09.2009г. не е бил наличен бюджет от негарантирания фонд по мярка 121, който е относим към заявлението на жалбоподателя, тъй като заявените от него дейности не попадат в

хипотезата, за които има гарантиран бюджет. В тази връзка неоснователно е възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради това, че е допуснато забавено произнасяне от органа по неговото заявление, от което се е стигнало до изчерпване на бюджета.

На трето място обаче основателно е и възражението за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, а именно нарушения на чл. 6 ал. 1, чл. 7 ал. 1, чл. 9 и чл. 11 от АПК. Горното е така, тъй като в конкретния случай административният орган не е упражнил правата си добросъвестно, с оглед установената липса на бюджет още преди приемането на заявлението на жалбоподателя, не се е основал на действителните факти от значение за случая – а именно като е знаел, че липсва бюджет още преди приема на заявлението на жалбоподателя, е приел същото, като е въвел в заблуждение жалбоподателя. По този начин административният орган не е изпълнил и задължението си по чл. 29 ал. 3 от Наредба № 8 от 2008г. (втората ал. 3 във връзка с неправилна номерация и съществуващи две ал. 3 от посочения член). Настоящият състав намира, че във връзка с целите на мярката, посочени в Наредба № 8 и във връзка с тълкуването на разпоредбите на Наредба № 8 от момента, в който е установил, че за дадена мярка липсва бюджет за административният орган е налице задължение да спре приема на заявления, като направи съответно обявление за това. В конкретния случай административният орган е знаел към 31.08.2009г., потвърдено и от собствените му твърдения, че липсва бюджет по мярката. Като не е упражнил правомощието си по чл. 29 втората ал. 3 от Наредба № 8 от 2008г., настоящият състав намира, че административният орган е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, поради и което е издал незаконосъобразен акт. Като не е изпълнил задължението си да спре приема на заявления, административният орган е допуснал нарушение и на още един от принципите на административното право, а именно този по чл. 12 ал. 1 от АПК – не е осигурил откритост, достоверност и пълнота на информацията, като е въвел в заблуждение жалбоподателя, че са налице средства по мярката. По отношение на твърдяното забавяне на за произнасяне - действително допуснато е забавено произнасяне, но същото по никакъв начин не се е отразило на законосъобразността на оспорената заповед и на правата на жалбоподателя, поради установената със съдебно счетоводната експертиза липса на бюджет към момента на подаване на заявлението.

На следващо място във връзка със задължението на съдът да извърши цялостен контрол на акта, настоящият състав намира, че в конкретния случай е налице още едно допуснато съществено нарушение на административно производствените правила. Съобразно чл. 34 ал. 1 от Наредба № 8 от 2008г. „Когато сумата на предложените за разглеждане заявления за подпомагане надхвърля наличния бюджет по мярката, определен в съответната заповед по [чл. 29, ал. 1](#), и за съответния вид инвестиция няма гарантиран бюджет по [чл. 25, ал. 1](#) или гарантираният бюджет е изчерпан, заявленията за подпомагане се класират съгласно критериите за оценка по [чл. 31, ал. 2, т. 2](#) и се одобряват в низходящ ред”. Във връзка с цитираната разпоредба, тогава когато са подадени за разглеждане заявления и когато е установено, че е надхвърлен бюджета по мярката за предложения, за които няма гарантиран бюджет, какъвто е с настоящия случай, за административния орган съществува задължение да извърши пълна оценка на заявленията съобразно разпоредбата на чл. 31 ал. 2 т. 2 и по критериите заложиени в Приложение № 8 към наредбата, и съответно да постанови акт, с който да ги одобри в

низходящ ред. Видно от събраните по делото доказателства административният орган не е направил това, а само на формално основание – липса на бюджет е постановил оспореният в това производство отказ. По този начин административният орган е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила и е постановил незаконосъобразен отказ. Разпоредбата на чл. 34 ал. 1 от Наредба № 8 от 2008г. изисква пълна оценка и класиране на предложенията в низходящ ред при установена липса на бюджет по мярката и във връзка с изискването по ал. 2 от посочената разпоредба – извършването на допълнително класиране по подаване на заявленията. Изискването на чл. 34 ал. 1 от Наредбата е и във връзка с целите и принципите на мярката, а именно тогава когато има един път подадени заявления, комплектовани с необходимите документи, и за изготвянето на които земеделските производители са направили разходи, да бъдат оценени и съответно при генериране на нови средства и при одобряване на нов бюджет по мярката, вече одобрени проекти, за които на предходен етап са липсвали средства, да бъдат финасирани. Това изискване е и в съответствие с общите принципи на административното право, с принципа залегнал в чл. 6 ал. 4 от АПК – при налични две възможности органът да избере тази, която се осъществява най – икономично и най – благоприятно за държавата и обществото. Именно във връзка с този принцип кореспондира нормата на чл. 34 ал. 1 от Наредба № 8, която изисква при установен недостиг на средства, предложенията да бъдат разгледани по същество и класирани, като изчакат наличието на средства, а не да бъдат задължени земеделските производители втори път да изготвят проекти и да подават заявления и съответно да правят разходи за това. Това не би било в полза нито на държавата, нито на обществото – гражданите, адресати на мярката.

Във връзка с гореизложеното и като не е изпълнил задължението си по чл. 34 ал. 1 от Наредба № 8 от 2008г. да извърши класиране на подадените заявления, включително това на жалбоподателя, въпреки установената липса на бюджет, административният орган е постановил оспореният акт, като е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, и неправилно е приложил материалния закон.

На последно място основателно е възражението за немотивираност на оспорената заповед, а именно за липса на фактически обстоятелства в нея. Настоящият състав намира, че в оспорената заповед не са отразени в цялост фактическите обстоятелства от значение за издаването на оспорената заповед, като не е посочено, че е липсвал бюджет още при подаване на заявлението от страна на жалбоподателя. Мотивите в оспорената заповед са бланкетни и се изчерпват до преписването на законовата разпоредба за отказа от Наредба № 8 от 2008г.

Поради горното съдът намира, че оспорената в това производство заповед № 01 – РД/2483 от 16.08.2010г. на И. Д. на ДФ „„ е незаконосъобразна – издадена при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при неправилното приложение на материалния закон и като такава следва да бъде отменена, а преписката следва да бъде върната на административния орган за провеждане на процедурата по чл. 34 ал. 1 и 2 от Наредба № 8 от 03.04.2008г. и разглеждане на заявлението на жалбоподателя по същество и одобряването му или не и класирането му съобразно изискванията на посочената разпоредба.

По направеното искане за присъждане на разноските с оглед резултата от делото и на основание чл. 143 ал. 1 от АПК, настоящият състав намира, че искането на жалбоподателя следва да бъде уважено, а искането на ответника за присъждане на

юристконсултско възнаграждение е неоснователно и не следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 01 – РД/2483 от 16.08.2010г. на И. Д. на ДФ „„, с която е отказано да бъде финансирано заявление за подпомагане ид. № 28/121/03373 на жалбоподателя „. И. Г. със седалище с. К, общ. С по мярка за подпомагане 121 „Модернизиране на земеделските стопанства”, поради недостатъчен бюджет по мярката на основание чл. 33 ал. 1 т. 4 от Наредба № 8.

ИЗПРАЩА преписката на И. Д. на ДФ „. за произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени по – горе в това решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „. да заплати на „. – И. Г. със седалище с. К, общ. С сумата от 300 (триста) лв., разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд С. – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: